

అభిమాన సంఘాట పెద్దా రండి!

సుదర్శనం తన స్నేహితుడు రంగారావు యింటికి వెళ్ళాడు.

“రావోయ్ రా.... ఏంటిలా వేంచేశావ్?” అని అడిగాడు రంగారావు.

“ఊర్కే.... నిన్ను చూసి చాలా కాలం అయింది కదా.... చూసి దామని వచ్చా....” అన్నాడు సుదర్శనం.

“ఏంటి మీ ఆఫీసు విశేషాలు?.... అంతా సవ్యంగానే ఉంది దా?.... నీకేమీ ప్రమోషన్ లాంటిది రాలేదా?....” అని అడిగాడు రంగారావు.

“రాలేదు గానీ నా పేరు ప్రమోషన్ లిస్టులో ఉంది.... వచ్చేవారం టర్నూయి ఉంది.... బహుశా నాకు ప్రమోషన్ రావొచ్చు....” చెప్పాడు సుదర్శనం గర్వంగా.

“ఏంటి అంత కచ్చితంగా చెప్తున్నావ్?.... నీకెవరైనా యమ్మెల్లెల్లా?”

“లేదే....” ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ అన్నాడు సుదర్శనం.

“ప్రోనీ మినిస్టర్ తెల్సా?”

“ఊహ.... తెలీదు....”

“ప్రోనీ మినిస్టర్ కి బామ్మర్లో లేదా ఆబామ్మర్డికి బామ్మర్లో తెల్సా?”

సుదర్శనం గుడ్లప్పజెప్పి చూశాడు.

“తెలీదు.... ఎందుకలా అడుగుతున్నావ్?....” ఎందుకలా అడుగుతున్నాడో చెప్పకుండా మళ్ళీ అడిగాడు రంగారావు.

“ప్రోనీ నీకు రాజకీయ నాయకులో లేదా వాళ్ళ బామ్మర్డులో లేదా వాళ్ళకి వేలు విడిచిన మేనమామలో ఎవరు తెల్సో చెప్పు....”

“నా కెవ్వరూ తెలేదే!!....” తెల్లమొహం వేస్తూ అన్నాడు సుదర్శనం.

“ఒరేయ్ బాబిగా.... ఓ మారిలా అద్దం పట్రామా....” లోపలికి చూస్తూ అరిచాడు రంగారావు.

బాబిగాడు అద్దం తెచ్చి ఇచ్చాడు.

“ఇదిగో నోయ్....” ఈ అద్దం తీసుకుని అందులో నీ మొహం ఓసారి చూస్కో....”

“ఎందుకూ?....” అయోమయంగా ప్రశ్నించాడు సుదర్శనం.

“చెప్పాగా.... ముందు చూస్కో....”

సుదర్శనం అద్దంలో మొహం చూసుకున్నాడు.

అయ్యోయ్ స్టాఫ్ సరైతే కేవలం బయట వెయిట్
బేయ్ మను... ప్రస్తుతం నేను ముఖ్యమంత్రి కొడుకుగా
అభిమాని తో మాట్లాడుతున్నా...

“ఎలా ఉంది నీ మొహం?” కళ్లెగరేస్తూ అడిగాడు రంగారావు.

“బాగానే ఉందే!!....” అన్నాడు సుదర్శనం అద్దంలోని తన ప్రతిబింబంకేసి చూసుకుంటూ.

“ఎవరు నాన్నా ఈ దేళ్ళంమొహం?” అని బాబిగాడు రంగారావుని అడిగాడు.

“విన్నావా మా అబ్బాయి ఏమన్నాడో....” అన్నాడు రంగారావు చిలిపిగా నవ్వుతూ.

“విన్నానన్నట్టు కలూపాడు సుదర్శనం.”

“ఏమన్నాడు?”

“దేభ్యం మొహం అని అన్నాడు” జవాబు ఇచ్చాడు సుదర్శనం.

“మరిప్పుడు అద్దంలో మొహం చూస్కుని చెప్పు నీ మొహం లా ఉందో?....”

“దేభ్యం మొహంలానే ఉన్నట్టుంది” అన్నాడు నీరసంగా సుదర్శనం.

“అద్దీ.... అందుకే నీకేమీ తెలీదు.... ఎవరూ తెలీకుండానే నాకు ప్రమోషన్ ఎలా వస్తుందని అనుకుంటున్నావ్?....”

“హిహి.... దేభ్యం మొహం.... హిహిహి....” అంటూ చప్పట్లు కొట్టి నవ్వాడు బాబిగాడు.

సుదర్శనం బాబిగాడి వంక చూసి, ఒక్కక్షణం బిక్క-మొహం పుట్టి అన్నాడు “మరి నా పర్సనల్ రికార్డు అందరికంటే బాగుంది.... నా క్యీసు కూడా అందరికంటే ఎక్కువ.... క్వాలిఫికేషన్ కూడా ఎక్కువ. మరి నాకు ప్రమోషన్ ఎందుకు రాదు?”

“అందుకే నిన్ను దేభ్యం మొహం అన్నది.... అవన్నీ ఉంటే కనీసం రిపోర్టు.... మాంచి రికమండేషను పట్టాలి.... అప్పుడు నీకు ప్రమోషను వస్తుంది” అన్నాడు రంగారావు.

“మరి నాకెవరూ తెలీదే!.... నువ్వే ఈ విషయంలో నాకు సహాయం చేయాలి!” ప్రాధేయ పడుతూ అన్నాడు సుదర్శనం.

రంగారావు కాసేపు ఆలోచించాడు.

“నాకెవరూ యమ్మోల్లెలూ, మినిస్టర్లూ తెలీదే?.... ఎలా? ఎలా?..” అన్నాడు.

“బాగా ఆలోచించు.... మినిస్టర్ క్యాబినెట్‌లోని వాడి బామ్మర్దయినా నాకు తెలీదుగా....” అన్నాడు సుదర్శనం.

హఠాత్తుగా కెవ్వమని అరిచాడు రంగారావు.

“ఎంటి ఏమైంది?....” కంగారుగా అడిగాడు సుదర్శనం.

“నువ్వు ముందు పద” లేచి చెప్పలు తొడుక్కుంటూ అన్నాడు రంగారావు.

“ఎక్కడికి?”

“పదమన్నానా?...” కసురుకున్నాడు రంగారావు.

సుదర్శనం లేచి రంగారావుని అనుసరించాడు.

రంగారావు ఓ కిళ్ళీ కొట్టు దగ్గర ఆగాడు.

“మాంచి కిళ్ళీ తింటే ఆ అయిడియాలు బాగా వస్తాయనా ఇక్కడ ఆగావ్? హిహి?” అన్నాడు సుదర్శనం

“నీ బొంద.... అదేం కాదు.... ఈ కిళ్ళీ కొట్టాయన చేత రికమం దేషను చేయిస్తే నీ పని జరిగిపోతుంది....”

సుదర్శనం ఆశ్చర్యపోయాడు.

“కిళ్ళీ కొట్టవాడు చెప్పే పని కావడం ఏమిటి? నీకేమైనా మతి పోయిందా?”

“ఎదురుగుండా ఉన్న ఫాన్సీ షాపులో ఓ అద్దం కొనుక్కుందాం రా....” అన్నాడు ఫాన్సీ షాపు వైపు అడుగులు వేస్తూ.

“ఎందుకూ??”

“ఎందుకేమిటి?.... నీ మొహం చూసుకుందువు గాని” పళ్ళు కొరుకుతూ అన్నాడు రంగారావు.

“సరే ... నాది దేభ్యం మొహమని ఒప్పుకుంటున్నా.... పోనీ నువ్వెందుకు అతని చేత రికమందేషను చేయించాలని అనుకుంటున్నావో చెప్పొచ్చుగా?:....” అన్నాడు చికాకు పడుతూ సుదర్శనం.

“అలా రా దారికి.... మిన ముఖ్యమంత్రి ఎవరూ?”

“చిన్న పిల్లల్ని అడిగినట్లు అలా అడుగుతావేం? భీమారావు!!” చెప్పాడు సుదర్శనం.

“భీమారావు కొడుకెవరూ?” కళ్లెగరేసి చిలిపిగా నవ్వుతూ అడిగాడు.

“చిన్నికృష్ణ!.... అయితే యేంటి?”

“చిన్నికృష్ణ యేం జేస్తాడు?....”

3)

“సినిమా హీరో!!” అసహనంగా చూస్తూ జవాబిచ్చాడు.

“చిన్నికృష్ణ సూపర్ స్టార్ కదా.... అతనికి బోల్డన్ని అభిమాన సంఘాలున్నాయి. ఆ అభిమాన సంఘాలకి సెక్రట్రీలు, ప్రెసిడెంట్లు ఉంటారు కదా?.... వాళ్ళు మినిస్టర్ దగ్గరికి వెళ్ళి మేం చిన్నికృష్ణ అభిమాన సంఘానికి ప్రెసిడెంట్లమీ, సెక్రట్రీమీ అని చెప్పుకుని ఆ పనీ ఈ పనీ చేసి పెట్టమని అడుగుతున్నారు. ముఖ్యమంత్రికొడుకుగారి అభిమానులు చెప్పిన పని చెయ్యకపోతే ముఖ్యమంత్రి కొడుకీ, తద్వారా ముఖ్యమంత్రికీ కోపం వచ్చి తమ పదవులకే ఎక్కడ మోసం వస్తుందోనని భయపడి వాళ్ళ పనులు చేసి పెట్టున్నారు....” చిద్విలాసంగా నవ్వుతూ చెప్పాడు రంగారావు.

“అయితే ఈ కిళ్ళీ కొట్టాయనా....” అనుమానంగా చూస్తూ ప్రశ్నించాడు సుదర్శనం.

“చిన్నికృష్ణ ఫాన్స్ అసోసియేషన్ ప్రెసిడెంట్లు.... పేరు యాదగిరి.... రా.... వాడికి నమస్కారం పెట్టాం....”

ఇద్దరూ యాదగిరికి నమస్కారం పెట్టారు.

“ఏం కావాలి?.... సాదా కిళ్ళీనా, జర్దా కిళ్ళీనా. కలకత్తా రాం ప్యారీనా?.... ఏం గావాలి సాబ్?” అడిగాడు యాదగిరి.

రంగారావు వాళ్ళు వచ్చిన పని చెప్పాడు.

“సిసారిష్కోసం వచ్చింద్రా — మల్ల అట్ల కడక్ నించుని సలాం కొడ్తుండేంది?— వంగి వంగి సలాంలు కొట్టుండ్రీ—” అన్నాడు యాదగిరి కాస్త గీరగా.

రంగారావు, సుదర్శనం వాడికి వంగి వంగి నమస్కారాలుచేశారు

“మీ పని నేను చేస్పెద్దా— ఓ అయిదువేలు ఇస్తార్ మల్ల?” అన్నాడు యాదగిరి.

“అయిదు వేలే— ఎందుకూ అంత?” అన్నాడు సుదర్శనం. గుండెలమీద చెయ్యెస్కుంటూ.

“అరె ఇస్కీ— మల్ల ఇవ్వొద్దా?—

ఇస్కంటి పెసలోనే మేం చిన్నికృష్ణ సిన్మాల్ రిలీజ్ గిట్టయి...పడు హాల్ టాన్ డ్రెకేషన్ గిటజేస్తం!—”

“పోనీ నాలుగు వేలు తీస్కో—” అన్నాడు సుదర్శనం.

“ఫాల్ నీ యవ్వ— మీరు వేరే వాలకి రిక్ మెండ్ చె నీకే పది వేలిస్తార్ .... మాకు అయిదివ్వనీకి ఏడుస్తార్ .... ఇగ నావల్ల కాదు పోండి....” అన్నాడు యాదగిరి మొహం చిటిస్తూ.

రంగారావు యాదగిరికి సుదర్శనం చేత అయిదువేలిప్పిస్తానని నచ్చజెప్పి బుజ్జగించాడు.

“ఓ రెండువేలు అడ్వాన్సు ఇవ్వాండి.... మిగ్గాది పనయ్యాక....” అన్నాడు యాదగిరి.

ఆ సాయంత్రం యాదగిరికి రెండువేల రూపాయలు తెచ్చిచ్చారు. అయిపోయినట్టే మాట్లాడాడు యాదగిరి.

సుదర్శనం ఇంటర్వ్యూ అయిపోయింది. కానీ ప్రమోషన్ రాలేదు. నాలుగు రోజుల తరువాత యాదగిరి మొహం వేలాడేస్కుని చెప్పాడు.

“చమించు సాబ్... మీ పని కాలే.... అభిమాన సంఘాల పేరు జెప్పి అందరూ పన్ను చేయించుకుంటున్నారని మంత్రులందరూ పరేషాన్ అయినారు.. ఎవరికినిజంగా చిన్నికృష్ణ అభిమాన సంఘం ఉంది... పనికి లేదో తెలుస్తలేదు. అందుకనే చిన్నికృష్ణ అభిమాన సంఘాలకి గుర్తింపుకార్డులు ఇమ్మని ముఖ్యమంత్రి చెప్పిండ్లు. కొన్ని అభిమాన సంఘాలకి గుర్తింపు కార్డులు ఇచ్చిండ్లు. ఆ కార్డు చూపి మంత్రులైన పన్ను చేయించుకోవచ్చు నాకు ఆ గుర్తింపు కార్డు ఇవ్వలే.... అందుకనే మీ పని కాలే....” అన్నాడు.

“మరి నా రెండువేలు అడ్వాన్సు మాటో?” అని అడిగాడు సుదర్శనం

“ఇంకెక్కడి అడ్వాన్సు సాబ్ .... ఆల్లకి ఈల్లకి పార్టీలిచ్చేటాన్ని సరిపోయింది” అన్నాడు యాదగిరి. సుదర్శనం నోరెళ్ళ బెట్టాడు.

సుదర్శనం సంగతెలా ఉన్నా గుర్తింపు కార్డులున్న అభిమాన సంఘాల ప్రెసిడెంట్లు సెక్రట్రీలు మాత్రం వాళ్ళ పనులూ వీళ్ళ పనులూ చేయి చి పెట్టి లక్షలు సంపాదిస్తున్నారు.

